

РЕШЕНИЕ

№ 5475

гр. София, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7304** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №20139849 от 16.06.2021 г., постановено по н.а.х. дело №6391/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 135-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №Р-10-257/31.03.2021 г. на заместник-председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева, на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), за извършено нарушение на чл. 100о, ал. 2, вр. с чл.4, вр. с чл.100т, ал. 1, изр. Първо, предл. 1, вр. с ал. 4 от ЗППЦК, вр. с §45, т.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ПЗРЗМДВИП).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено от [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. Наведените основания за оспорване е за нарушение на закона- чл.348, ал.1, т.1 НПК, аргументирано с доводи, че извършеното е „маловажен случай“, както и с твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения в производството по издаване на

НП, които са били игнорирани от СРС. Конкретно се твърди, че в НП не се съдържа пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, представляващи съществени елементи от обективната съставомерност на всяко нарушение. В АУАН и НП липсвали доказателства, че дружеството е годен субект на нарушението по чл. 100о, ал. 2 от ЗППЦК. Не бил изследван въпросът дали дружеството има задължение за изготвяне на шестмесечен консолидиран финансов отчет, т.е. дали се явява „емитент“. От административно-наказателната преписка не се установявало дали и някое от дъщерните дружества на предприятието майка е такова от обществен интерес за да може да намери приложение разпоредбата на чл. 32 от Закона за счетоводството (ЗСч). Неправилна била и преценката на СРС, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН - налице е формално нарушение, а констатираното от регулаторния орган закъснение е в размер на 12 дни. Заявява искане за присъждане на разноски.

В о.с.з. пред Административен съд София-град, касаторът, чрез пълномощника си-адв.Т. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

СРС е приел за установено от фактическа страна, че [фирма] се явява дружество, което е вписано под №РГ-05-1449 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, воден от КФН и притежава статут на емитент. В това свое качество дружеството е адресат на нормите на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането му.

Извършена е проверка на постъпилите в КФН уведомления на консолидирана основа за финансовото състояние за първото шестмесечие на 2020 г., при която се установило, че [фирма] в законоустановения срок до 30.09.2020 г. не е представило в КФН шестмесечен консолидиран финансов отчет за първото шестмесечие на 2020 г. Отчетът бил представен в КФН на 12.10.2020 г. с вх. №10-05-5462.

Прието е, че с изложеното е извършено административно нарушение на разпоредбата на чл. 100о, ал. 2, във вр. с ал. 4, вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. 1, вр. с ал. 4 от ЗППЦК, вр. с § 45 от ПЗРЗМДВИП на 01.10.2020 г., за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-760/ 27.10.2020 г., послужил за издаване на Наказателно постановление № Р-10-257/31.03.2021 г.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен законът.

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Преди всичко следва да бъде посочено, че твърдените съществени процесуални нарушения при издаване на НП не са осъществени. Образуването на

административно-наказателното производство, съставянето на АУАН и издаването на НП, е станало при спазване на предвидените в ЗППЦК и в ЗАНН срокове, като органите на административно-наказателното производство формално са спазили изискванията, относими към съставянето на АУАН и издаването на НП, основно да посочат в какво от фактическа и правна страна приемат да се е изразило деянието, квалифицирано като административно нарушение.

Съгласно чл. 100о, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично 6-месечен консолидиран финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца от финансовата година, в срок до 60 дни от края на шестмесечието.

Разпоредбата на чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК предвижда, че емитентът е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Редът за изпълнение на това задължение е установен в чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. Т.е., налице са две правно дължими действия. Наличието на отделни хипотези на правила за поведение пред емитентите се потвърждава и от текстовете на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК и този на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. В чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК е установен редът, по който се разкрива информацията на обществеността. Разпоредбата на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК от своя страна подробно описва как емитентът е длъжен на разкрие информацията пред КФН - чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН. Налага се извод, че законът регламентира различия в реда за разкриване на информацията пред КФН и пред обществеността, което означава, че за задължените лица са налице две задължения, които следва да бъдат изпълнени, независимо едно от друго. Нормата на чл. 100т, ал. 2 от ЗППЦК предвижда срока, в рамките на който задълженото лице следва да изпълни своите публичноправни задължения, като този срок се отнася до всяко от двете дължими действия". В НП изрично е отразено, че се твърди нарушение по първата предвидена хипотеза, а именно непредставяне на регулираната информация пред КФН.

Касаторът е субект на нарушението- като емитент дружеството е вписано под №РГ-05-1449 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН, поради което притежава статут на публично дружество и като такова е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането. Това обстоятелство се потвърждава и от представения от [фирма] със закъснение на 12.10.2020 г., чрез единната система на КФН- е-Р., консолидиран шестмесечен финансов отчет към 30.06.2020г.

Дружеството е задължено за изготвя консолидирани финансови отчети на основание чл. 31, ал. 1 от ЗСч – консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка. Съгласно § 1, т. 18 от ДР на ЗСч предприятие майка е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дъщерни предприятия. Видно от представените в преписка доказателства дружеството е едноличен собственик на капитала на конкретно посочени дъщерни дружества, от което произтича задължението му да изготвя консолидирани финансови отчети.

Неоснователно е позоваването от касатора на чл. 32 от ЗСч. В случая групата има поне едно предприятие от обществен интерес по смисъла на § 1, т. 22 от ДР на ЗСч и това предприятие е самият касатор, който попада в обхвата на § 1, т. 22, б. „а“ от ДР на ЗСч. Безспорно се касае до неизпълнение на задължение за представяне на регулирана информация по смисъла на дефиницията, установена в нормата на § 1, т.

41 от ДР на ЗППЦК, съгласно която такава информация е тази, която следва да се разкрива по реда на глава шеста "а", раздел II, раздел I., глава единадесета, раздел I от този закон и по глава трета от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.) и актовете по прилагането им. Сроктът за представяне на регулираната информация пред КФН е бил с §45, т.1 от ПЗР на ЗМДВИП до 30.09.2020 г. Видно от доказателствата по делото към посочената дата тази информация не е постъпила в КФН. По съществото си така описаното поведение разкрива неизпълнение на вменено със закон задължение.

Неоснователно е и твърдяното нарушение на закона, поради неприлагането на чл.28 от ЗАНН. По делото не са установени обстоятелства, които да сочат на значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този вид нарушения. Отделно от това установено е от приложените по делото други две НП, че нарушението не е първо от този вид, което налага извод, че липсва по-благоприятна за нарушителя мярка за постигане целите на административното наказание.

С тези съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.63, ал.5 ЗАНН, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл.221., ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20139849 от 16.06.2021 г., постановено по н.а.х. дело №6391/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от К. Д. Т., да заплати на КФН сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.